DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 18 maj 2006 *

I mål C-221/04,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 27 maj 2004,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Valero Jordana och M. van Beek, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Konungariket Spanien, företrätt av F. Díez Moreno, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: spanska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Kūris (referent) och G. Arestis,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 1 december 2005,

och efter att den 15 december 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen skall fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 12.1 i och bilaga 6 till rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114) (nedan kallat direktivet) genom att myndigheterna i Castilla y León tillåter utplacering av bromsförsedda snaror inom olika privata jaktområden.

Tillämpliga bestämmelser

2 Direktivets syfte är enligt artikel 2.1 i direktivet att "bidra till att säkerställa den biologiska mångfalden genom bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter i medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av fördraget".

3 I artikel 12.1 i direktivet föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i det naturliga utbredningsområdet för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a, med förbud mot

a) att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen, oavsett hur detta görs,

..."

4 I bilaga 4 till direktivet, med titeln "Djur- och växtarter av gemenskapsintresse som kräver noggrant skydd", omnämns under ledet a) med titeln "Djur", Lutra lutra (nedan kallad utter).

5 I bilaga 6 till direktivet, med titeln "Förbjudna medel och metoder för fångst och dödande samt förbjudna transportmedel", nämns under ledet a) med titeln "Icke-selektiva medel", vad beträffar däggdjur, "[f]ällor med icke-selektivt utförande eller icke-selektiv användning".

6 I artikel 15 i direktivet föreskrivs följande:

"Vid fångst eller dödande av vilda djur av de arter som finns förtecknade i bilaga 5 a och i fall där undantag i enlighet med artikel 16 görs i fråga om insamling, fångst eller dödande av arter som finns förtecknade i bilaga 4 a, skall medlemsstaterna förbjuda användning av alla icke-selektiva metoder som lokalt kan medföra att populationer av en art försvinner eller utsätts för en allvarlig störning, särskilt

a) användning av de metoder för fångst och dödande som finns förtecknade i bilaga 6 a,

..."

7 I artikel 16 i direktivet föreskrivs följande:

"1. Förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de

berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde, får medlemsstaterna göra undantag från bestämmelserna i artiklarna 12–14 samt 15 a och b av följande anledningar:

...

b) För att undvika allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten och andra typer av egendom.

..."

Bakgrund och det administrativa förfarandet

8 Till följd av ett klagomål som registrerades år 2000 översände kommissionen den 19 april 2001 en formell underrättelse till Konungariket Spanien, där den gjorde gällande att medlemsstaten hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 12 i och bilaga 6 till direktivet genom att tillåta utplacering av bromsförsedda snaror inom ett privat jaktområde i vilket vissa av de djurarter som nämns i bilagorna II och IV förekommer. De spanska myndigheterna svarade på denna underrättelse genom en utförlig skrivelse av den 29 juni 2001.

9 Efter att under år 2001 ha tagit emot två nya klagomål om tillstånd att placera ut bromsförsedda snaror, översände kommissionen den 21 december 2001 en kompletterande formell underrättelse till de spanska myndigheterna. Dessa svarade genom skrivelse av den 25 februari 2002.

10 Då kommissionen bedömde att Konungariket Spanien alltjämt underlät att efterleva bestämmelserna i direktivet, översände kommissionen den 3 april 2003 ett motiverat yttrande till Konungariket Spanien angående de tillstånd som de spanska myndigheterna hade beviljat för utplacering, på olika jaktområden, av bromsförsedda snaror — vilket inte utgör en selektiv metod för jakt. Kommissionen uppmanade medlemsstaten att vidta nödvändiga åtgärder för att efterkomma yttrandet inom en frist på två månader från det att yttrandet hade mottagits.

11 I sin svarsskrivelse av den 15 juli 2003 gjorde den spanska regeringen gällande att kommissionen hade åsidosatt bestämmelserna i artikel 226 EG genom att i det motiverade yttrandet nämna ett tillstånd av den 13 december 2002 som varken omnämnts i den ursprungliga formella underrättelsen eller i den kompletterande formella underrättelsen. Dessutom ifrågasatte nämnda regering ånyo kommissionens anmärkningar.

12 Då kommissionen bedömde att Konungariket Spanien fortfarande åsidosatte vissa skyldigheter som följer av direktivet, väckte kommissionen förevarande talan.

13 Förevarande talan avser tre tillstånd att använda bromsförsedda snaror för rävjakt, vilka utfärdades av myndigheterna i Castilla y León den 10 januari 2000, den 24 maj 2001 och den 13 december 2002 (nedan kallade de omtvistade tillstånden). De omtvistade tillstånden avser två jaktområden (nedan kallade de berörda områdena). Det ena området, AV-10.198, ligger inom kommunen Mediana de la Voltoya i provinsen Ávila och avses i tillståndet av den 24 maj 2001. Det andra området, SA-10.328, ligger inom kommunen Aldeanueva de la Sierra i provinsen Salamanca och avses i tillstånden av den 10 januari 2000 och den 13 december 2002.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

14 Den spanska regeringen har gjort gällande två invändningar om rättegångshinder. Den första avser ändringen av föremålet för ansökan och, i andra hand, ansökans brist på precision. Den andra avser talans bristande motivering.

Rättegångshinder på grund av ändring av föremålet för ansökan

15 Den spanska regeringen har i första hand gjort gällande att kommissionen har ändrat föremålet för ansökan efter det att talan hade anhängiggjorts genom att åberopa ett felaktigt införlivande av direktivet, trots att den vid de tidigare utväxlingarna av skrivelser endast lagt Konungariket Spanien till last att denna stat åsidosatt direktivet genom att utfärda de omtvistade tillstånden.

16 Enligt kommissionen är detta påstående felaktigt eftersom talan om fördragsbrott endast syftar till att bestrida nämnda tillstånd.

17 Av handlingarna i målet framgår att diskussionerna om att direktivet införlivats på ett felaktigt sätt har sitt ursprung i att den spanska regeringen i svaromålet, sökt rättfärdiga de omtvistade tillstånden med hänvisning till de undantag som föreskrivs i direktivet.

18 Föremålet för förevarande talan är dock inte ett eventuellt felaktigt införlivande av direktivet med spansk rätt, utan ett påstått åsidosättande av direktivet genom utfärdande av de omtvistade tillstånden. Följaktligen kan invändningen om rättegångshinder på den i första hand åberopade grunden inte godtas.

19 I andra hand har den spanska regeringen gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har preciserat föremålet för talan, och den har åberopat fem argument till stöd härför.

20 Med sitt första argument har den spanska regeringen invänt mot att föremålet för ansökan även omfattar tillstånden av den 24 maj 2001 och av den 13 december 2002. Dels upphävdes nämligen tillståndet av den 24 maj 2001 av de behöriga myndigheterna den 29 maj 2001, och det förlorade följaktligen all rättslig verkan eller status. Dels omnämndes tillståndet av den 13 december 2002 för första gången i det motiverade yttrandet, varför den spanska regeringen inte haft möjlighet att yttra sig däröver.

21 Kommissionen har inledningsvis genmält att den spanska regeringen inte har visat att tillståndet av den 24 maj 2001 har upphävts. Enligt kommissionen visar detta tillstånd på att det fortfarande är administrativ praxis att utfärda tillstånd för jakt med tillämpning av bromsförsedda snaror på de jaktområden där det förekommer utter, varför tillståndet skall beaktas trots att det endast beviljats för en mycket kort period. Vad beträffar tillståndet av den 13 december 2002 har detta sökts och beviljats såsom en förlängning av tillståndet av den 10 januari 2000.

22 Det framgår av ordalydelsen i artikel 226 andra stycket EG att kommissionen kan väcka talan om fördragsbrott vid domstolen enbart när medlemsstaten i fråga inte har följt det motiverade yttrandet inom den av kommissionen förelagda fristen (se bland annat dom av den 31 mars 1992 i mål C-362/90, kommissionen mot Italien, REG 1992, s. I-2353, punkt 9, och av den 27 oktober 2005 i mål C-525/03, kommissionen mot Italien, REG 2005, s. I-9405, punkt 13).

23 Huruvida fördragsbrott föreligger skall enligt fast rättspraxis bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet (se bland annat domen av den 31 mars 1992 i det

ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 10, samt dom av den 4 juli 2002 i mål C-173/01, kommissionen mot Grekland, REG 2002, s. I-6129, punkt 7, av den 10 april 2003 i mål C-114/02, kommissionen mot Frankrike, REG 2003, s. I-3783, punkt 9, och av den 27 oktober 2005 i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 14).

24 Det tycks i det förevarande fallet som om tillståndet av den 24 maj 2001 har beviljats för en begränsad period och att det löper ut den 15 juni 2001, det vill säga i god tid innan det motiverade yttrandet översändes.

25 Det har inte bevisats att nämnda tillstånd har haft fortsatt juridisk verkan efter det att den i det motiverade yttrandet fastställda tidsfristen hade löpt ut.

26 Härav följer att talan skall avvisas vad beträffar tillståndet av den 24 maj 2001.

27 Vad gäller tillståndet av den 13 december 2002, skall det påpekas att detta beviljats som en förlängning av tillståndet av den 10 januari 2000.

28 Enligt domstolens fasta rättspraxis kan föremålet för tvisten omfatta omständigheter som inträffat efter det att det motiverade yttrandet hade översänts, såvitt de är av samma beskaffenhet som de i yttrandena åsyftade förhållandena och utgör en del av samma beteende (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 1983 i mål 42/82, kommissionen mot Frankrike, REG 1983, s. 1013, punkt 20, svensk specialutgåva, volym 7, s. 103, och av den 4 februari 1988 i mål 133/86, kommissionen mot Italien, REG 1988, s. 607, punkt 11).

29 I det förevarande fallet är tillståndet av den 13 december 2002 av samma beskaffenhet som tillståndet av den 10 januari 2000, då det preciserar villkoren i det sistnämnda för användning och utplacering av bromsförsedda snaror utan att ändra innebörden eller omfattningen därav, och utfärdandet av dessa två tillstånd utgör en del av samma beteende. Följaktligen har den omständigheten att kommissionen nämnt tillståndet av den 13 december 2002 såsom exempel i det motiverade yttrandet, och att detta åter omnämns i förevarande ansökan, inte kränkt Konungariket Spaniens rättigheter enligt artikel 226 EG. Detta tillstånd utgör följaktligen helt korrekt en integrerad del av föremålet för talan.

30 Den spanska regeringen har genom sitt andra argument gjort gällande att kommissionen inte har preciserat de skyldigheter som Konungariket Spanien påstås ha underlåtit att uppfylla.

31 Av kommissionens ansökan framgår emellertid tydligt att Konungariket Spanien förebrås för att ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.1 a i direktivet och enligt bilaga 6 till direktivet, nämligen dels skyldigheten att införa ett strikt skyddssystem för de djurarter, däribland utter, som finns förtecknade i bilaga 4 a till detta direktiv med förbud mot att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter, oavsett hur detta görs, dels skyldigheten att förbjuda medel för fångst och dödande med icke-selektivt utförande eller icke-selektiv användning. Följaktligen har Konungariket Spanien haft kännedom om de skyldigheter som det påstås ha underlåtit att uppfylla.

32 Genom sitt tredje och sitt fjärde argument har Konungariket Spanien påstått att kommissionen har inskränkt sin fördragsbrottstalan. Under det administrativa förfarandet åberopade nämligen kommissionen dels skyddandet av — förutom uttern — fem andra djurarter, dels användningen av inte endast bromsförsedda snaror, utan ett antal olika jaktmedel.

33 Såsom kommissionen mycket riktigt har påpekat har domstolen redan fastställt att det är möjligt att inskränka föremålet för en tvist under rättegången (se, för ett liknande resonemang, bland annat dom av den 16 september 1997 i mål C-279/94, kommissionen mot Italien, REG 1997, s. I-4743, punkterna 24 och 25, av den 25 april 2002 i mål 52/00, kommissionen mot Frankrike, REG 2002, s. I-3827, punkt 44, av den 11 juli 2002 i mål C-139/00, kommissionen mot Spanien, REG 2002, s. I-6407, punkterna 18 och 19, samt av den 14 juli 2005 i mål 433/03, kommissionen mot Tyskland, REG 2005, s. I-6985, punkt 28). Följaktligen hade kommissionen rätt att i sin ansökan inskränka sin talan om de påstådda fördragsbrotten till en av de arter som nämndes under det administrativa förfarandet och till endast ett jaktmedel.

34 Genom sitt femte argument har den spanska regeringen gjort gällande att kommissionen har använt det administrativa förfarandet som ett medel för att successivt bestämma föremålet för fördragsbrottstalan. Ett sådant tillvägagångssätt innebär ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och av den grundläggande rätten till försvar.

35 Kommissionen har bedömt att den spanska regeringen genom detta argument har åberopat dels inskränkningen av talan, dels bristen på tillräckligt stöd i den formella underrättelsen för att rättfärdiga att ett fördragsbrottsförfarande inleds.

36 Sådana omständigheter medför emellertid inte att talans upptagande till sakprövning skall ifrågasättas. Å ena sidan hade kommissionen nämligen rätt att inskränka föremålet för tvisten under rättegången, såsom nämnts i punkt 33 i förevarande dom. Å andra sidan är syftet med det administrativa förfarandet enligt domstolens rättspraxis att ge den berörda medlemsstaten möjlighet att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten och att göra invändningar mot anmärkningar framställda av kommissionen (se dom av den 29 april 2004 i mål C-117/02, kommissionen mot Portugal, REG 2004, s. I-5517, punkt 53). I övrigt kan inte lika stränga krav på

noggrannhet ställas på den formella underrättelsen som på det motiverade yttrandet, eftersom den formella underrättelsen omöjligen kan utgöra annat än en första kort sammanfattning av anmärkningarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 1997 i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 15).

37 Såsom generaladvokaten påpekat i punkt 24 i sitt förslag till avgörande måste kommissionen i det motiverade yttrandet precisera de anmärkningar som den redan har gjort gällande i mer generella ordalag i den formella underrättelsen, även om det är riktigt att den formella underrättelsen syftar till att avgränsa tvisteföremålet. Detta utesluter likväl inte att föremålet för tvisten inskränks eller att talan utvidgas till att omfatta även senare vidtagna åtgärder som i huvudsak överensstämmer med de åtgärder som påtalats i den formella underrättelsen.

Rättegångshinder på grund av talans bristande motivering

38 Till stöd för sin andra invändning om rättegångshinder har den spanska regeringen åberopat åsidosättande av artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler, ansökans bristande motivering och avsaknad av bevis för påståendena om fördragsbrott.

39 Beträffande den första punkten skall det konstateras att ansökan uppfyller de krav som uppställs i artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler vad beträffar föremålet för tvisten och den kortfattade framställningen av grunderna.

40 Beträffande den andra punkten skall det, i enlighet med vad kommissionen angett, konstateras att denna anmärkning, på det sätt som den har formulerats, omfattas av sakprövningen. Härav följer att denna invändning om rättegångshinder inte kan godtas.

41 Med beaktande av det ovan anförda, konstaterar domstolen att talan skall avvisas i den del som rör tillståndet av den 24 maj 2001 avseende jaktområdet AV-10.198, som ligger inom kommunen Mediana de la Voltoya i provinsen Ávila. I övrigt skall talan tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

42 Domstolen skall alltså pröva huruvida tillståndet av den 13 december 2002 (nedan kallat det omtvistade tillståndet), vilket avser jaktområdet SA-10.328 i Aldeanueva de la Sierra i provinsen Salamanca (nedan kallat det berörda området), har utfärdats av de spanska myndigheterna i strid med direktivet.

43 Kommissionen har gjort gällande två anmärkningar till stöd för sin talan. För det första innebär tillståndet att använda bromsförsedda snaror i det berörda området avsiktlig fångst eller avsiktligt dödande av utter, i strid med artikel 12.1 a i direktivet. För det andra har Konungariket Spanien åsidosatt bestämmelserna i bilaga 6 a till direktivet, eftersom detta tillstånd rör ett jaktmedel som är icke-selektivt i sitt utförande och i sin användning.

Anmärkningen om åsidosättande av bilaga 6 a till direktivet

44 Genom sin andra anmärkning, som domstolen prövar först, har kommissionen gjort gällande att tillståndet att använda bromsförsedda snaror utgör ett åsidosättande av bilaga 6 a till direktivet, eftersom det rör sig om ett jaktmedel som är icke-selektivt i sitt utförande och i sin användning.

45 Av direktivet framgår att de medel och metoder för fångst och dödande som finns förtecknade i dess bilaga 6 a är förbjudna endast i de fall som avses i artikel 15 i detta direktiv, vilket är den enda artikel som hänvisar till nämnda bilaga.

46 Av denna bestämmelse framgår att det är förbjudet att använda icke-selektiva metoder, särskilt dem som finns förtecknade i artikel 6 a till direktivet, vid fångst eller dödande av vilda djur av de arter som finns förtecknade i bilaga 5 a till detta direktiv, och i de fall där undantag i enlighet med artikel 16 görs i fråga om insamling, fångst eller dödande av de arter som finns förtecknade i bilaga 4 a till nämnda direktiv.

47 Domstolen konstaterar att det omtvistade tillståndet har utfärdats för jakt på räv, som är en djurart som varken förekommer i bilaga 4 a eller i bilaga 5 a till direktivet. Därav följer att förbudet mot icke-selektiva jaktmedel, i det förevarande fallet, inte kan åberopas mot de spanska myndigheterna. Anmärkningen om åsidosättande av bilaga 6 a till direktivet skall således inte godtas.

Anmärkningen om åsidosättande av artikel 12.1 a i direktivet

48 Domstolen erinrar om att medlemsstaterna i enlighet med artikel 12.1 a i direktivet skall vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i de naturliga utbredningsområdena för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a till detta direktiv. Enligt denna bestämmelse skall alla former av avsiktlig fångst eller avsiktligt dödande av de arter som avses förbjudas enligt detta system.

49 För att bedöma huruvida kommissionens anmärkning är välgrundad skall domstolen dels undersöka huruvida uttern förekommer i det berörda området, dels bestämma under vilka omständigheter fångst eller dödande av denna art skall anses ske avsiktligt.

Huruvida uttern förekommer i det berörda området

— Parternas argument

50 Kommissionen har gjort gällande att den spanska regeringen i sitt svar till det motiverade yttrandet har erkänt att uttern förekommer i det berörda området i och med att den däri angett att uttern kan påträffas inom nästan hela Castilla y León.

51 Kommissionen har vidare gjort gällande att utterns förekomst i det berörda området bekräftas av de vetenskapliga faktabladen Natura 2000, som Konungariket Spanien har översänt till kommissionen för områdena Quilamas (Salamanca) och Encinares de los ríos Adaja y Voltoya (Ávila), i och med att området Quilamas angränsar till det berörda området.

52 Kommissionen har även gjort gällande att vattendrag, vilka är oumbärliga för utterns livsmiljö, rinner genom detta område.

53 Slutligen har kommissionen gjort gällande att monografin över utterns situation i Spanien likaså bekräftar artens förekomst i det berörda området.

54 Kommissionen har hävdat att om den spanska regeringen anser att uttern inte förekommer i detta område, måste den, med beaktande av samtliga dessa omständigheter, belägga detta med en teknisk studie utförd på området.

55 Den spanska regeringen har hävdat att uttern inte förekommer på det berörda området. Som svar på den första omständighet som kommissionen åberopat har den spanska regeringen uppgett att erkännandet av att en viss djurart förekommer inom ett område inte innebär att denna art bebor samtliga livsmiljöer i detta område.

56 Den spanska regeringen har likaså framhållit att vattendragen är oumbärliga för utterns livsmiljö, men att det berörda området varken är ett kustområde eller ett område som gränsar till en flod. De åar och bäckar som tränger igenom detta område är dessutom årstidsbetingade i det att de torkar ut på sommaren.

57 Den monografi som kommissionen har gett in bekräftar dessutom att uttern inte förekommer inom det berörda området.

58 Slutligen anser den spanska regeringen att det endast föreligger en sannolikhet beträffande utterns förekomst i det berörda området och att kommissionen inte har bevisat denna förekomst, eftersom den inte besitter vare sig direkta bevis, såsom fångst av något exemplar av denna art, eller indirekta bevis, såsom förekomst av spår därav.

— Domstolens bedömning

59 Av fast rättspraxis från domstolen följer att det, då talan om fördragsbrott har väckts enligt artikel 226 EG, åligger kommissionen att bevisa det påstådda fördragsbrottet utan någon möjlighet att stödja sig på någon presumtion (se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom av den 25 maj 1982 i mål 96/81, kommissionen mot Nederländerna, REG 1982, s. 1791, punkt 6, av den 29 april 2004 i mål C-194/01, kommissionen mot Österrike, REG 2004, s. I-4579, punkt 34, och av den 20 oktober 2005 i mål C-6/04, kommissionen mot Förenade kungariket, REG 2005, s. I-9017, punkt 75).

60 Beträffande de vetenskapliga faktabladen Natura 2000 konstaterar domstolen, i enlighet med vad generaladvokaten angett i punkt 71 i sitt förslag till avgörande, att dessa omfattar Quilamas, som är ett område på mer än 10 000 hektar. Det berörda området ligger visserligen i detta områdes direkta grannskap i nordväst. Det är emellertid utrett att de större vattendragen inom detta område, exempelvis Arroyo de las Quilamas, har sin avrinning mot sydost och är skilda från det berörda området genom en höjdsträckning som är flera hundra meter hög. Det är således föga troligt att uttrar från de populationer som lever i området Quilamas vattensystem förflyttar sig till det berörda området.

61 Även om vattendragen är oumbärliga för utterns livsmiljö, är för övrigt de vattendrag som rinner genom eller i närheten av det berörda området, såsom den spanska regeringen angett, årstidsbetingade. Denna omständighet har inte bestritts av kommissionen.

62 Slutligen konstaterar domstolen att den monografi som kommissionen framställt innehåller motstridiga uppgifter, på så sätt att det därav inte med någon visshet framgår huruvida det förekommer utter i det berörda området.

63 Av det ovan sagda följer att kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt har bevisat att uttern förekommer i det berörda området, eftersom de anförda omständigheterna på sin höjd visar att det är möjligt att uttern förekommer i området.

Huruvida fångsten av utter är avsiktlig

— Parternas argument

64 Kommissionen har gjort gällande att fångsten av utter inte kan betraktas som oavsiktlig och att det villkor om avsiktlighet som föreskrivs i artikel 12.1 a i direktivet därmed är uppfyllt eftersom de spanska myndigheterna, trots att de hade kännedom om att uttern förekommer i området, vid rävjakt tillåter användning av en icke-selektiv metod för fångst som kan medföra att uttern lider skada.

65 Genom att utfärda det omtvistade tillståndet har Konungariket Spanien således underlåtit att uppfylla skyldigheten enligt artikel 12.1 a i direktivet att förhindra negativa konsekvenser för uttern och skapat en risk för att exemplar av denna art fångas avsiktligt.

66 Den spanska regeringen har genmält att det omtvistade tillståndet utfärdats för jakt på räv och inte på utter. Denna regering tillstår att det föreligger en risk för indirekt inverkan på uttern under förutsättning att denna djurart förekommer i det berörda området, vilket trots allt inte har bevisats.

67 Dessutom anser nämnda regering att bromsförsedda snaror utgör ett selektivt jaktmedel — i utförande, i och med att snaran gör det möjligt att undvika att det fångade djuret dödas, och i användning, i och med de villkor härför som ställs i det omtvistade beslutet, såsom daglig kontroll av snarorna, kravet på att omedelbart frigöra alla fångade djur som inte berörs av tillståndet, eller det noga reglerade tillvägagångssättet för utplacering av snarorna.

— Domstolens bedömning

68 Det framgår av bestämmelserna i artikel 12.1 a i direktivet att medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i de naturliga utbredningsområdena för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a till detta direktiv, med förbud mot avsiktlig fångst eller avsiktligt dödande, oavsett hur detta sker.

69 Vad beträffar det krav på avsiktlighet som föreskrivs i bestämmelsen, framgår det av en jämförelse av olika språkversioner av denna att avsiktligheten avser såväl fångst som dödande av de skyddade djurarterna.

70 Det finns i övrigt anledning att erinra om att domstolen har ansett att det är att avsiktligt störa, i den mening som avses i artikel 12.1 b i direktivet, att trots varningar köra moped på en strand på vilken den skyddade havssköldpaddan har byggt bon och att låta trampbåt och småbåt förekomma inom berörda stränders havsområde. Domstolen har således fastställt att en medlemsstat underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.1 b och d i direktivet då den inte har vidtagit alla nödvändiga konkreta åtgärder för att förhindra dels att den berörda djurarten avsiktligt störs under parningsperioden, dels att deras parningsplatser

skadas eller förstörs (se dom av den 30 januari 2002, i mål C-103/00, kommissionen mot Grekland, REG 2002, s. I-1147, punkterna 36 och 39, samt generaladvokaten Légers förslag till avgörande i detta mål, punkt 57).

71 För att kravet på avsiktlighet i artikel 12.1 a i direktivet skall anses uppfyllt krävs att personen i fråga har velat fånga eller döda ett exemplar av en skyddad djurart, eller åtminstone godtagit risken för en sådan fångst eller ett sådant dödande.

72 Det framgår emellertid att det omtvistade tillståndet avser rävjakt. Följaktligen är inte avsikten med tillståndet i sig att tillåta fångst av utter.

73 Dessutom erinrar domstolen om att förekomsten av utter i det berörda området inte formellt har fastställts, vilket innebär att det inte heller är bevisat att de spanska myndigheterna, genom att utfärda det omtvistade tillståndet för rävjakt, var medvetna om att de därigenom riskerade att utsätta uttern för fara.

74 De omständigheter som erfordras för att kravet på avsiktlighet skall anses uppfyllt beträffande fångsten eller dödandet av ett exemplar av en skyddad djurart, såsom dessa definieras i punkten 71 i förevarande dom, har inte styrkts i det aktuella fallet.

75 Kommissionens talan skall således ogillas.

Rättegångskostnader

76 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Konungariket Spanien har yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, skall Konungariket Spaniens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Talan ogillas.

2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter